

ham til at kræve mere Frihed paa visse Omraader, var Natklubberne, Natkafeerne og det Liv, der knyttedes dertil. Jeg synes, det er uværdigt for den danske Rigsdag at lade sig saaledes kujonere af Natklubberne, at den skulde gaa til at forandre en Lov, som nylig er vedtaget, og som det kostede os store Anstrengelser at faa gennemført. Er der Fejl i et saadant Lovværk — og det kan der rimeligvis nok være —, maa vi give os Tid til at undersøge, hvor Fejlene træder frem og prøve at rette dem, jeg kan i hvert Fald ikke være med til at anbefale en Revision af Beværterloven nu for Tiden alene paa Grund af de usunde Vækster, der har vist sig her i København. Jeg vilde meget beklage, om vi atter skulde kastes ind i denne Kamp, og til Trods for, at jeg som sagt altid hører paa det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer med stor Interesse, var jeg derfor i dette Tilfælde meget ked af, at denne Bemærkning faldt netop fra det ærede Medlem. Jeg tror ikke, at Ædruelighedsvennerne skal ønske dette Arbejde genoptaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa dette Tidspunkt slutte og ønske, at der for vort Erhvervsliv og vort kulturelle Liv maa komme et godt Resultat ud af Rigsdagens Arbejde. Men for at det kan ske, er det nødvendigt, at den siddende Regering ogsaa gør sig klart, at den er kommet til Magten under store Forventninger, og de forskellige Partier maa ogsaa gøre sig klart, at man under Striden selv maa være klar over, hvad man vil, og at man maa have et virkelig positivt Program at arbejde paa.

Henrik Jensen: Jeg vil allerførst bringe den højtærede Kirkeminister en Tak, fordi han i Aar har haft i Erindring en lille Kirke i Aalborg Stift, nemlig Ajstrup Kirke. Den har i flere Aar været selvejende; men den Kapital, der har været henlagt til den, har i mange Aar ikke kunnet strække til til dens Vedligeholdelse, og nu, da den overgaar til Menigheden, er den i en saa forfalden Tilstand, at det vilde være ubilligt, om Menigheden skulde overtage den i en saadan Forfatning. Derfor takker jeg den højtærede Minister for, at han i Aar har tænkt paa Kirken og har foreslaaet et Tilskud paa Halvdelen af 27 000 Kr. Jeg maa dog indskyde den Bemærkning her, at det er ved en Anmærkning paa Finansloven, at denne Bevilling er kommet med, idet man gennem en Udvidelse af § 61 i Præstelønningsloven vil søge af Præstelønningsfonden at faa Midler til denne og til andre Kirker. Jeg

er ikke fuldt tilfreds med den Maade at faa Bevillingen paa, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Kirkeminister og til det ærede Finansudvalg, om det ikke vilde være muligt til anden Behandling at faa denne Bevilling overført fra Tekst-anmærkningen til Finansloven selv.

Derefter vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, hvorved jeg er ganske klar over, at jeg kommer ind paa Omraader, der allerede er omtalt adskillige Gange. Den første Bemærkning er til den højtærede Landbrugsminister angaaende Forholdsreglerne i Anledning af Mund- og Klovesyge-Epidemien og den Maade, hvorpaa de praktiseres. Nu kunde jeg nok tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister og maaske adskillige ærede Medlemmer kunde mene, at nu havde man talt nok om dette Spørgsmaal, og jeg kunde gerne slutte af. Naar jeg alligevel tillader mig at omtale det, vil jeg bede den højtærede Minister og ærede Medlemmer tage det som Udtryk for, at det drejer sig om en Sag, der vækker megen Uro og Forundring, havde jeg nær sagt, ude i Landbruget. Paa Finanslovforslaget er der til Imødegaaelse af epidemiske Sygdomme i Kvægbruget ganske vist kun opført en Bevilling, der er anslaaet til ca. 600 000 Kr. Men af det aflagte Statsregnskab for 1924—25 fremgaar det, at det Beløb, der i dette Aar er brugt paa denne Post, er ikke mindre end lige ved 4 Mill. Kr. Og der er jo ingen Tvivl om, at Beløbet i det Regnskabsaar, vi er inde i i Øjeblikket, ingenlunde vil blive mindre, men efter al Sandsynlighed betydelig større, og vi kan vel nok saa være enige om, at de foreslaaede 600 000 Kr. slet ikke kommer til at svare til det Beløb, der vil vise sig at være brugt, naar Regnskabet aflægges. Jeg tror ogsaa, at Forholdsreglerne til Bekæmpelse af og Udbredelse af Mund- og Klovesyge kunde praktiseres paa en meget simplere og mindre bekostelig Maade. Vi ved jo, at naar der udbræder Mund- og Klovesyge paa en Gaard, har vi straks en Dyr lægebil og saa en Politibil kørende flere Gange, først, for Dyr lægens Vedkommende, for at tilse Besætningen, og senere, for at opslaa Skilte og dernæst igen tage dem ned, naar Tiden er udløbet. Det er da ogsaa gaaet saa galt oppe paa min Egn, at selv den Mand, en almindelig Arbejdsmand, som bliver sendt ud for at kontrollere, at den Rengøring, der skal foretages, sker efter Forskrifterne, ogsaa møder op i Bil. Nu ved jeg ikke, om det ogsaa er en Bil,